

2008. április 24., csütörtök

68. úgy véli, hogy a nemzetközi szintű elfogadás miatt ezen eszköznek figyelembe kellene vennie a rendelkezésre álló legjobb technikákat, és jóindulatúnak kell maradnia a harmadik országokkal, különösen a fejlődő országokkal szemben;

69. elismeri, hogy a versenynek kitett valamennyi ágazatra kiterjedő kötelező érvényű nemzetközi referenciaértékeket és kötelezettségvállalásokat előnyben kellene részesíteni a kereskedelmi partnerek közötti torzítások kompenzálására alkalmazott vámügyi kiigazítások esetleges elfogadásával szemben;

*

* *

70. utasítja az elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A nemzetközi beszámoló-készítési szabványok és az IASB irányítása

P6_TA(2008)0183

Az Európai Parlament 2008. április 24-i állásfoglalása a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokról (IFRS) és a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) irányításáról (2006/2248(INI))

(2009/C 259 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a társasági jog terén az utóbbi időben tapasztalható fejleményekről és a jövőbeli kilátásokról szóló, 2006. július 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS) és a harmadik országok nemzeti, általánosan elfogadott számviteli alapelvei (GAAP) közötti közelítésről szóló, az Európai Értékpapír Bizottsághoz (EÉB) és a Parlamenthez intézett első európai bizottsági jelentésre,
- tekintettel az IASB (Nemzetközi Számviteli Standard Testület) és a Nemzetközi Számviteli Standard Bizottság Alapítvány (IASCF) irányítási fejleményeiről szóló 2007. júliusi bizottsági munkadokumentumra,
- tekintettel az IASB irányításának és finanszírozásának kérdéseiről szóló 2007. július 10-i és a számviteli szabványokról és az IASB finanszírozásáról szóló 2006. július 11-i gazdasági és pénzügyi tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az EKB 2006. december 19-i jelentésére, amelynek címe „A számviteli standardok pénzügyi stabilitási szempontból történő értékelése”,
- tekintettel az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoportnak (EFRAG) a kis és középvállalatok IFRS-éről szóló véleménytervezetéről az IASB részére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke által az Európai Bizottsághoz intézett, az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdebizottságával (SEC) és az Egyesült Államok kongresszusa társbizottságainak elnökeivel folytatott konzultációra válaszul küldött, 2007. október 3-i levelekre,

⁽¹⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

⁽²⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 114. o.

2008. április 24., csütörtök

- tekintettel az Európai Bizottság, a japán Pénzügyi Szolgáltatási Ügynökség, az Értékpapír-felügyelvek Nemzetközi Szervezete (IOSCO) és az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdebizottságának az IASCF iránításának javítására irányuló munkáról szóló 2007. november 7-i közös nyilatkozatára,
 - tekintettel a külföldi kibocsátókra vonatkozó IFRS-ről szóló 2007. december 21-i SEC határozatra,
 - tekintettel a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú gazdasági társaságok éves beszámolóiról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján a konszolidált éves beszámolóiról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelvre ⁽²⁾ (negyedik és hetedik társasági jogi irányelv),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0032/2008),
- A. mivel az IFRS koncepcióját abból a célból alakították ki, hogy valóban globális pénzügyi beszámoló-készítési szabványokat hozzanak létre világszerte a nyilvánosan működő társaságokra;
- B. mivel 2005. január óta a nyilvánosan működő társaságok a konszolidált pénzügyi kimutatásuk elkészítéséhez kötelesek a nemzetközi beszámoló-készítési szabványokat használni;
- C. mivel a 1606/2002/EK rendelet révén az IASCF/IASB ténylegesen jogalkotói szerv rangjára emelkedett;
- D. megismételve a társasági jog terén az utóbbi időben tapasztalható fejlemények és a jövőbeli kilátásokról szóló, 2006. július 4-i állásfoglalása (37)–(39) bekezdésében rögzített álláspontját;
- E. mivel az Európai Unió az IFRS-hez történő csatlakozás óta olyan ismeretekkel és szaktudással gazdagodott, amit fel kell használni az IASCF/IASB további tökéletesítésére vonatkozó viták során; mivel a saját számviteli szabványokat el nem hagyó, hanem mindössze a konvergencia-folyamathoz csatlakozó ítélkezési gyakorlat nem rendelkezhet ugyanazzal a szaktudással és szakértelemmel;
- F. mivel az IASCF új elnökének kinevezését megelőző 17 hónap megkérdőjelezi a szervezet tagjainak kiválasztására és kinevezésére vonatkozó jelenlegi eljárás hatékonyságát;
- G. mivel az Európai Uniónak az IASCF/IASB tekintetében a reagálás helyett kezdeményeznie kellene;
- H. mivel a 2007 nyarán bekövetkezett másodlagos jelzálogpiaci válság kiemelte a számviteli szabványok jelentőségét, és különösen a „valós érték” és a „market-by-market” fogalmát a pénzügyi stabilitás vonatkozásában;

Átlátható, felelős nemzetközi szervezetek

1. szilárd meggyőződése, hogy a cél minőségi globális számviteli szabványok kialakítása;
2. tudomásul veszi, hogy az IASCF egy önszabályozó magánszervezet, amely az 1606/2002/EK rendelet révén az Európai Unióban jogalkotói szerepet kapott; elismer bizonyos aggodalmakat azzal kapcsolatban, hogy az IASCF/IASB átláthatósága és elszámoltathatósága lehet, hogy nem kielégítő annak következtében, hogy nem áll demokratikusan megválasztott kormány ellenőrzése alatt és hogy az EU intézmények nem hozták létre a saját jogalkotási eljárásaikban szokásos konzultációra és demokratikus döntéshozatalra vonatkozó kísérő eljárásokat és gyakorlatokat; üdvözli azonban, hogy az IASCF és az IASB megkísérelte ezen hiányosságok kijavítását, pl. olyan féléves ülések révén, amelyek során az IASCF az IASB munkáját többek között az új szabványok következményeinek hatásvizsgálatával, valamint a nyilvános konzultációból származó észrevételekhez kapcsolódó formalizált visszajelzési nyilatkozatok bevezetésével ellenőrzi;

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

⁽²⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

2008. április 24., csütörtök

3. úgy véli, hogy az IASCF/IASB felépítésére és felügyeletére vonatkozó megfelelő megoldások hiányában vitát kellene indítani az IASCF-nek és az IASB-nek a nemzetközi igazgatásba, azaz a Nemzetközi Valutaalapba, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetbe és a Világbankba történő integrálásának feltételeiről;
4. hangsúlyozza, hogy több európai háttérű képviselőre van szükség a nemzetközi szabványokat kialakító testületekben a valóban nemzetközi megközelítés legitimitációja és az Európai Unió súlyának kiegyensúlyozott figyelembe vétele érdekében, amely messze a legjelentősebb méretű és a legtöbb, nemzetközi beszámolási szabványokat alkalmazó szervezettel rendelkező gazdasági térség; úgy véli, hogy az IASB valamennyi vagyongazdálkodó olyan országból kellene jönnie, amely átvette vagy átvenni készül az IFRS-t, támogatja egy minimális földrajzi egyensúlyra vonatkozó rendelkezés felvételét az IASCF alapszabályába, ahogy azt az igazgatósági tagok javasolták;
5. megjegyzi, hogy az IASB projektjei egyre inkább elméleti síkon mozognak, olyannyira, hogy bonyolultságuk és elméleti jellegük miatt különösen a kis- és középvállalatok (kkv) már nem mindig képesek követni azokat;
6. megjegyzi, hogy az IASB nem tükröz kellőképpen egyes gyakorlati üzleti vonatkozásokat; úgy véli, hogy felhasználói szempontból fontos, hogy a könyvelésben használt pénzügyi beszámolók formája felhasználói szempontból alkalmas legyen egyéb irányú felhasználásra, például befektetőknek nyújtott pénzügyi tájékoztatásként, teljesítménykövetésre vagy a pénzügyi irányítás során;
7. támogatja a számviteli szabványokról szóló nyílt és folyamatos vitát; ennek érdekében úgy véli, hogy az IASB-nek az érintett felek tekintetében meg kellene erősítenie eljárását, a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványok valamennyi felhasználója és valamennyi befektető nézeteinek figyelembe vétele érdekében;
8. úgy véli azonban, hogy a kormányzást és az elszámoltathatóságot az alábbi intézkedések révén kell javítani:
 - a) közjogi felügyeleti szerv felállítása, valamennyi állami IASCF/IASB érintett, különösen a jogalkotók és a felügyelet bevonásával; illetve, ahol a nemzetközi beszámoló-készítési szabványok kötelezőek, a piaci résztvevők, többek között az előkészítők és az igazságszolgáltatási felhasználók képviselőjét lehetővé tevő szerv létrehozása, amely évente jelentést készít az IASCF/IASB irányító szerveinek a nemzetközi számviteli szabványok meghatározásának működéséről;
 - b) ezen szerv hatáskörébe tartozhat az összes jelölt szakmai alkalmasságát és a földrajzi kiegyensúlyozottságot egyaránt biztosító átlátható kiválasztási eljárás keretében a vagyongazdálkodók kiválasztása és kinevezése; ez nagyobb átláthatóságot biztosítana a kinevezési eljárásban, illetve jelentősen növelné a vagyongazdálkodók legitimitását;
 - c) annak biztosítása, hogy a vagyongazdálkodók az IASB, a Standard Tanácsadó Tanács (SAC) és a Nemzetközi Számviteli Standard Értelmezési Bizottság (IFRIC) összetételén javítsanak, valamint hogy tagjainak kinevezésekor figyelmet fordítsanak arra, hogy a kinevezési eljárás átlátható legyen, és hogy a különböző érdekcsoportok érdekeit megfelelő mértékben figyelembe vegyék;
 - d) a vagyongazdálkodók erőteljesebb részvétele az IASB és annak munkatervének ellenőrzésében, különösen annak tekintetében, ahogyan a munkaterv kidolgozásra kerül, illetve, ahogy az IASB-nek kiosztják a mandátumokat;
 - e) az IASCF alapszabályában annak biztosítása, hogy az IASB olyan számviteli megoldásokat fejleszt ki, amelyek nem csak szakmailag helyesek, hanem azt is tükrözik, ami a felhasználók mindegyike (befektetők, felügyelők) és az előkészítők szempontjából szükséges és lehetséges;
 - f) hatásvizsgálat elvégzése minden projekt tekintetében, a szövegtervezetek (többek között a felhasználó cégekre vonatkozó) költségeinek és hasznának vizsgálata, és különösen a pénzügyi stabilitásra vonatkozó következmények kiemelése érdekében;
9. tudomásul veszi, hogy a Bizottság – ahogyan azt 2006 áprilisában az Egyesült Államok hatóságaival együtt az ütemterv létrehozásakor is megtette – fent említett 2007. november 7-i közös nyilatkozatában olyan megoldások alkalmazását tűzte ki célul, amelyekben a hatékonyság és a jogszerűség nyílt egyeztetési és vita-folyamatot kíván, amelyhez ez az állásfoglalás is hozzá kíván járulni;

2008. április 24., csütörtök

10. sürgeti, hogy az IASCF és az IASB elszámoltathatóságának és irányításának javítása ne teremtse túlzott bürokráciát, valamint biztosítsák, hogy a technikai kérdések ne váljanak szükségtelenül politikai kérdésekké;
11. úgy véli, hogy az IASB-nek a szabványok kidolgozását megelőzően figyelembe kell vennie a felhasználók (könyvvizsgálók, befektetők, felügyeltek) által fontosnak ítélt szükségleteket és érdemi információkat;
12. sürgeti az IASB-t, hogy új szabványok elfogadását megelőzően a földrajzi sokszínűség és a piaci struktúrák figyelembe vételével vizsgálja meg az összes érintett félre gyakorolt hatást; üdvözli az IASCF igazgatósági tagjainak bejelentését, amely szerint a 2007. évi éves jelentésükben hivatkozni fognak a megvalósítás utáni felülvizsgálatokra és a visszajelzési nyilatkozatokra;
13. felhívást intéz annak érdekében, hogy egy beszámoló-készítési szabványt csak akkor szabad kidolgozni és módosítani, ha egyértelmű és előnyösnek tűnő igény áll fenn illetve megfelelő előzetes konzultációs eljárás előzi meg;
14. úgy véli, hogy e területen a Bizottság kezdeményezési jogát egy megfelelő előzetes konzultációs eljárással kell egyesíteni;
15. egyetért a Tanáccsal abban, hogy az IASB vezetés struktúrájának javítása érdekében elfogadott intézkedéseket egy megfelelő munkaterv szerint kell végrehajtani; ugyanez vonatkozik a Parlament által javasolt intézkedésekre;
16. úgy véli, hogy a Parlamenttel megfelelő időben komolyan konzultálni kell a munkaterről és a prioritások kidolgozásáról, valamint az új szabványok megállapítására irányuló projektek irányításáról; felhív e tekintetben a Parlamenttel korai szakaszban történő konzultációra;
17. úgy véli, hogy kérdéseket vet fel az IASCF és az IASB finanszírozási struktúrája, amely jelenleg elsősorban a többek között vállalatok és könyvvizsgáló cégek által nyújtott önkéntes hozzájáruláson alapul; felhívja az IASCF-t és az IASB-t különösen annak megvizsgálására, hogy miképpen módosítható a finanszírozási rendszer annak érdekében, hogy egyrészt valamennyi felhasználói csoport megfelelően részt vegyen a finanszírozásban, másrészt pedig biztosított legyen, hogy nem alakul ki összeférhetetlenség a finanszírozók és a felhasználók között, harmadrészt pedig az, hogy a számviteli szabványok általánosan hozzáférhetővé váljanak; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy hozzájárulhatna-e illetve milyen feltételek mellett járulhatna hozzá a finanszírozáshoz;
18. álláspontja szerint az IASB és az IASCF átlátható és stabil finanszírozása döntő jelentőségű; felkéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy ki lehet-e alakítani és hogyan lehet kialakítani egy egységes uniós finanszírozási módszert;

Az IFRS végrehajtása az Európai Unióban

19. elengedhetetlennek tekinti, hogy az Európai Unió koherensen nyilvánítson véleményt annak biztosítása érdekében, hogy a legnagyobb befolyást gyakorolhassa a számviteli szabványok kidolgozása, értelmezése és alkalmazása során;
20. tudomásul veszi, hogy a nemzetközi beszámoló-készítési szabványok által a pénzügyi beszámolók összehasonlíthatóságának országok és versenytársak közötti, egyazon iparágon belüli és iparágak közötti megkönnyítése terén betöltött szerepet;
21. tudomásul veszi a nemzetközi beszámoló-készítési szabványok érdemeit, mivel nemcsak technikai számviteli vonatkozásai vannak, hanem előnyt jelentenek a tőkepiacok és az EU mint világvezető számára is;
22. úgy véli, hogy a Bizottság által 2004-ben a Parlament megbízatási idejének kezdetén kezdeményezett, a nemzetközi beszámoló-készítési szabványok következetes uniós alkalmazására irányuló kerekasztal ⁽¹⁾ nem felelt meg a várakozásoknak a közösségi álláspontok és érdekek egyértelművé tételét illetően;
23. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi beszámoló-készítési szabványok sikeréhez elengedhetetlen a végrehajtás és az alkalmazás következetessége, de emlékeztet arra, hogy elveken alapuló szabványokról van szó illetve arra, hogy ezért a következetességre való törekvés nem mehet a szakmai szempontok rovására;

⁽¹⁾ A kerekasztal az IASB-ből, az Európai Értékpapír Szabályozók Bizottságából (CESR), az EFRAG-ból, az Európai Könyvvizsgáló Szakértők Szövetségéből (Fédération des Experts Comptables Européens), üzleti csoportokból, könyvvizsgáló cégekből és a Bizottságból áll; a kulcsfontosságú kérdéseket vitatják meg anélkül, hogy a hatályos szabványokat bármilyen módon értelmeznék.

2008. április 24., csütörtök

24. egyetért a Tanáccsal abban, hogy az IASB-nek a szabványokra vonatkozó tevékenysége során a fenti kerekasztal következtetéseit jóval nagyobb mértékben kellene figyelembe vennie;
25. megállapítja, hogy az uniós jóváhagyási eljárásban számos fél vesz részt; utal különösen arra, hogy a Tanács munkájának előkészítésében olyan résztvevők is segítenek, amelyek hatásköre nyilvánvalóan fedik egymást; utal rá, hogy ezen átfedés lehetővé teszi a hatékonyság és az átláthatóság növelését;
26. úgy véli, hogy álláspontjának kifejezése tekintetében a Közösség rendelkezésére álló eszközök (Számviteli Szabályozó Bizottság (ARC), EFRAG) nem teszik lehetővé az egyenlő elbánást a központi szabályozói és felügyeleti hatáskörök mentén szerveződő államok tekintetében (pl. az Egyesült Államokban a Pénzügyi Számviteli Standard Bizottság, (FASB) és a SEC, Japán esetében pedig az Számviteli Standard Bizottság (ASBJ)) és az Pénzügyi Szolgáltatási Hatóság);
27. álláspontja szerint egy egyszerűsített uniós struktúra létrehozása, amely figyelembe veszi a számviteli kérdésekre kialakított állami struktúrákat különösen, ha egyes meglévő hatóságokat megszüntetnének hozzájárulna az egyszerűsítéshez, és ezért erősítené az Unió globális szinten betöltött szerepét; felhívja az Bizottságot, hogy dolgozzon ki és terjesszen elő egy javaslatot az Parlamenttel, a tagállamokkal és az európai értékpapírpiaci szabályozók bizottságával (CESR) konzultálva egy nemzetközi szinten is legitim partnerként megjelenő és a szabványok egységes értelmezését és alkalmazását biztosító európai struktúra létrehozására;
28. üdvözlöi e területen a hatáskörök gyakorlásának módját, és rámutat arra, hogy a Parlament a felülvizsgált komitológiai eljárás keretében a nemzetközi beszámoló-készítési szabványok kidolgozásában és elismerésében még inkább részt fog venni; megállapítja azonban, hogy a Parlament csak a jóváhagyási eljárás utolsó szakaszában vesz részt formálisan; időgazdálkodási okokból felhív annak biztosítására, hogy az Európai Parlamentet már akkor komolyan konzultáljanak az eljárás során, amikor az IASB munkaprogramját kidolgozzák és az új beszámoló-készítési szabványt megvizsgálják az IFRS uniós változata vagy az utólagos módosítás szükségességének elkerülése érdekében;
29. úgy véli, hogy hátrányos lenne az uniós nyilvánosan működő társaságokra, ah az IFRS-től csak a végső esetben térnének el;
30. úgy véli, hogy legalább a következő szempontoknak különös figyelmet kellene szentelni:
- a) IASB keret (az IASB tevékenységének koncepcionális alapelvei); ebben az összefüggésben arra utal, hogy a beszámolók nemcsak a tőkepiaci befektetőknek, hanem több más érintett félnek, mint például hitelezőknek, munkavállalóknak, hatóságoknak, tulajdonosoknak, ügyfeleknek, stb. is készülnek;
 - b) az IAS/IFRS „branding” (beszámolók bemutatása); ebben az összefüggésben arra utal, hogy az IASB-nek olyan megoldásokat kellene kialakítania, amelyek figyelembe veszik az IFRS-t kötelezően alkalmazó különböző hatásköröket;
 - c) IAS32 és IAS39: az IAS 32 és az IAS 39 ebben az összefüggésben felhívja az IASB-t, hogy az IAS 32-ben rögzítse a saját források olyan fogalom-meghatározását, amely valamennyi társasági forma, különösen a szövetkezetek és személyegyesítő társaságok számára is lehetővé teszi, hogy a résztulajdonos által rendelkezésre bocsátott forrásokat saját tőkeként mutassák ki a mérlegben, továbbá a fedezeti ügyletek elszámolása tekintetében alakítson ki olyan megoldást, amely a bankintézetek tényleges kockázatkezelésén alapul;
 - d) vállalatok egyesülése (beszámolók készítése felvásárlásnál); ebben az összefüggésben utal rá, hogy az IASB-nek a „valós érték” elv alkalmazási körének tekintetében megoldásokat kellene kidolgoznia;
 - e) valósérték-alapú értékelés: álláspontja szerint az IASB-nek a konzultációs eredményekre alapozva kellene határozni, valamint tekintettel a nyilvánvaló hatásokra, korlátozza a „fair-value” elv alkalmazását;
 - f) szolgáltatási koncessziók (megállapodások, amely alapján egy jogi személynek (licenzvevő) egy szerződés révén a licenzszadóval (általánosságban egy kormánnyal) szemben joga és kötelezettsége keletkezik közszolgáltatás nyújtására); ebben az összefüggésben rámutat, hogy kiegyensúlyozott megoldások kialakítására van szükség; valamint
 - g) teljesítményjelentés (az eszközökben és forrásokban az ügyletek vagy más események miatt bekövetkező valamennyi elismert változás megjelenítése és bemutatása, a tulajdonosokkal tulajdonosként végrehajtott ügyletekkel kapcsolatosak kivételével); ebben az összefüggésben rámutat, hogy kiegyensúlyozott megoldások kialakítására van szükség.

2008. április 24., csütörtök

31. álláspontja szerint, a „fair-value” elv alkalmazása nagyon költséges lehet, és nem valóságghú értékelésekhez vezethet, például az értékelést biztosító tényleges piacok hiányában ez kevéssé alkalmas mutatója a társaságok valós értékének; úgy véli ezen felül, hogy figyelembe kell venni azt, hogy a „valós érték” elvnek a pénzügyi eszközökre és forrásokra való alkalmazása nem mindig eredményez reális értékelést;

32. úgy ítéli meg, hogy – figyelemmel az IFRS és az adóztatás közötti esetleges kapcsolatokra, ezen szabványok hatálybalépése és az értelmezése jelentős hatást gyakorolhat a tagállamokra;

33. üdvözli a Gazdasági és Monetáris Bizottság által a Parlament megbízatási idejének kezdete óta kialakított gyakorlatot, amely évente egy alkalommal meghallgatást szervezett az IASB elnöke számára, illetve informális megbeszéléseket az IASCF tagjaival, illetve felhív arra, hogy a jövőben az IASCF és az IASB elnökei készítsenek éves jelentést a Parlamentnek valamennyi, a Parlament szempontjából releváns kérdéstről (beleértve a munka-programot, személyzeti döntéseket, a finanszírozást és a vitatott szabványokat);

34. az IASB meglévő szabványok javítására irányuló szándékának támogatása mellett aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a folyamatos kiigazítások – akár a kisebb változtatások – elvégzése is költséges lehet, és ezek költséges változtatásokat eredményezhetnek a nagyvállalatok számára; úgy véli, hogy csak akkor szabad bármilyen változtatást végrehajtani, ha az a költség-haszon elemzést követően szükségesnek látszik.

A kkv-kre vonatkozó IFRS

35. tudomásul veszi, hogy az IASB széles körű konzultációt és helyszíni vizsgálatokat folytat a kkv-kre vonatkozó standardjának nyilvános tervezetéhez; kéri, hogy e konzultáció és helyszíni vizsgálatok eredményeit komolyabban vegyék figyelembe, mint a jelen nyilvános tervezet esetében történt; hangsúlyozza, hogy ez szükséges, amennyiben az Uniónak valaha foglalkozni kíván a kkv-kre vonatkozó IFRS-sel, vagy a kkv-kre vonatkozó IFRS-sel konvergencia céljából uniós szabványokat fogadjon el a kkv-kre;

36. úgy ítéli meg, hogy a kkv-k széles körében osztják azt a nézetet, hogy az IASB által a kkv-k tekintetében javasolt IFRS túl bonyolult a kkv-k számára, és ezen felül számos helyen a teljes IFRS-re hivatkozik; álláspontja szerint a függelékek tekintetében a kötelezettségek túl átfogóak és az ehhez szükséges erőfeszítések nem állnak arányban a tájékoztatási kötelezettséggel; aggasztja, hogy a tervet a viszonylag nagyobb méretű (több mint ötven alkalmazottal rendelkező) kkv-kre tekintettel dolgozták ki, és véleménye szerint a kkv-k legtöbbször ennél kisebb méretű; tudomásul veszi, hogy kkv-k aggodalmukat fejezték ki továbbá amiatt, hogy az IASB standardjait két évente kívánja módosítani; megállapítja mindazonáltal, hogy ez hasznos átalakulási lehetőség lehet nagyobb, terjeszkedő kkv-k számára, hangsúlyozza azonban, hogy ez nem mutathat a kényszerharmonizáció irányába;

37. álláspontja szerint az IFRS önkéntes alkalmazásának támogatása (vagy annak ösztönzése) nem kockázatmentes; úgy véli, hogy, amennyiben egyes tagállamok úgy döntenének, a kkv-kre vonatkozó végleges IFRS-t az IASB által meghatározott formában alkalmazzák, az a belső piac szétforgácsolódásához vezetne, és akár az egész Európai Unióban káros lehet a kkv-kre vonatkozó beszámoló-készítésre;

38. hangsúlyozza, hogy az IASB nem kapott politikai felhatalmazást arra, hogy a kkv-k számára IFRS-eket dolgozzon ki; tudomásul veszi, hogy a jóváhagyási eljárás csak a nemzetközi beszámoló-készítési szabványokra és a nyilvánosan működő vállalatokra vonatkozó értelmezésekre érvényes; megállapítja továbbá, hogy a jóváhagyási eljárás nem alkalmazható a kkv-re vonatkozó IFRS elismerésére;

39. javasolná először annak felmérését, hogy az uniós kkv-knek származik-e előnyük egy IASB által kidolgozott standardból; megállapítja, hogy az IASB saját magát rendszerint a tőkepiaci befektetői szabványok alkotójának tekint; elismeri, hogy az IASB a „következtetések alapjaiban” megerősíti, hogy a kkv-k követelményei a tőkepiaci befektetők követelményeitől eltérnek; megkérdőjelezi azonban, hogy az IASB-ben a kkv-kkel kapcsolatos egyensúly elégséges-e jelenleg; elismeri azonban, hogy kérhetik a világ más részeiről a kkv-kre vonatkozó standard kialakítását, és javasolja, hogy e kérést illetően pontosabb értékelésre kerüljön sor; hangsúlyozza, hogy ez nem érinti következő standard uniós elfogadását;

2008. április 24., csütörtök

40. utal rá, hogy az európai kkv-k éves beszámolójához a negyedik és a hetedik társasági jogi irányelv szolgáltatja a jogi keretet, és hogy még tisztázásra vár annak kérdése, hogy hogyan viszonyul az IASB által javasolt kkv-kre vonatkozó IFRS standard a negyedik és a hetedik irányelvhez; úgy véli, hogy a negyedik és hetedik társasági jogi irányelv lehet az uniós kkv-kre, többek között a partnerségekre vonatkozó számviteli követelmények alapja;
41. úgy véli, hogy az Európai Uniónak alaposan meg kell vizsgálnia a kkv-kre vonatkozó IFRS-standard melletti elkötelezettség előnyeit vagy inkább saját független és átfogó megoldást kellene-e alkotnia a kkv-kre; úgy véli ezen felül, hogy ilyen uniós megoldásoknak illeszkedniük kell az IFRS fogalmi keretébe, anélkül, hogy a kkv-ket a teljes IFRS szabványok alkalmazására köteleznék;
42. úgy véli, hogy bármilyen, uniós kkv-kre vonatkozó számviteli követelményt a felhasználók igényeire kell szabni; ez alapján tanácsolja a felhasználói igények újbóli részletes elemzését;
43. a fentiek fényében arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a vonatkozó jogalkotási aktusokkal, különösen a negyedik és a hetedik társasági jogi irányelvvel folytassa a társasági jog, valamint a kkv-k pénzügyi számviteli és könyvvizsgálati eljárásainak egyszerűsítésére irányuló tevékenységét;
44. utal rá, hogy a számviteli előírások jelentősen befolyásolják az egész kereskedelmi jogot és erre egy új standard nagy mértékben kihat, pl. a gyakorlatban jelentősen bele fog avatkozni a nemzeti vállalkozói adójogba; utal arra, hogy a „valós érték” elven alapuló nemzetközi standard ellentétes a más jogrendszerekben érvényesülő tőkefenntartási elvvel, és nem mindig áll összhangban a kkv-k (adózási) érdekeivel;
45. álláspontja szerint az kkv-kre vonatkozó szabványoknak figyelembe kell venniük, hogy az Európai Unióban különböző vállalkozási formák (például partnerségek és szövetkezetek) léteznek, úgy véli ezért, hogy bármilyen európai standardnak a saját eszközü egyértelmű definícióját tartalmaznia kell, amely figyelembe veszi a kkv-k különös igényeit;
46. sajnálja, hogy a kkv-kre vonatkozó beszámoló-készítési szabványok tervezete nem veszi kellően figyelembe, hogy a kkv-k pénzügyi beszámolóinak címzettjei elsősorban inkább egyéni részvényesek, hitelezők, üzleti partnerek és alkalmazottak, mint névtelen befektetők, mint az állami vállalatok esetében, és hogy a felsorolt címzettek nem rövid távú befektetésben, hanem hosszú távú üzleti kapcsolatban érdekeltek;
47. felhívja az EU Bizottságát arra, hogy alakítson ki megfelelő konzultációs eljárást a kkv-kre vonatkozó számviteli keretek tekintetében a rendes jogalkotási javaslatok irányában, valamint hogy az EU belső eljárásainak lezárásáig vonja vissza kötelezettségvállalását a kkv-kre vonatkozó IFRS-szabványok (részleges vagy teljes körű) végrehajtására és elfogadására valamint a párhuzamos alkalmazás elkerülésére; ösztönzi a Bizottságot, hogy mérlegelje a kkv-kre a számvitel és a könyvvizsgálat terén háruló adminisztratív terhek csökkentésének lehetőségét;
48. elismeri ugyanakkor, hogy a kkv-k vonatkozásában is szükség van általában a beszámolási és könyvvizsgálati eljárások egyszerűsítésére, de emlékeztet arra, hogy a kkv-k munkahelyeket teremtenek és a gazdasági növekedés motorjai;

A konvergenciára és az egyenértékűségre vonatkozó menetrend

49. emlékeztet arra, hogy mindegyik nemzetközi szereplő végső célkitűzése az IFRS teljes körű elfogadása; elismeri a maximális konvergencia elérésére vonatkozó szándék és a globális elérhető konszenzustól való eltérés vonatkozásában az EU teljes körű hatáskörének megőrzésére irányuló igény közötti feszültséget; hangsúlyozza, hogy a globális szabványoktól való eltérést mind az Unión belül és a világ más részein a szükséges minimumra kell korlátozni; álláspontja szerint a harmadik országoknak az Uniót egy egészként kell kezelniük, és nem kezelhetik eltérően a 27 tagállamot, valamint meglévő rendszerekkel való konvergenciát illetően alkalmazott folyamatokat ne fogadják el köztes lépésként;
50. tudomásul veszi a világméretű szabványok és konvergencia megteremtésének fontosságát és kívánatos mivoltát, és elismeri, hogy a számviteli szabványok világméretű konvergenciája egyre gyorsabb tempóban halad előre;
51. támogatja a közelítés és egyenértékűség elképzelését, hangsúlyozza ugyanakkor, hogy bizonyos harmadik országok szabványaihoz történő közelítésnek annak előzetes értékelésén kell alapulnia, hogy milyen előnyökkel járna, és milyen hatást gyakorolna egy ilyen változtatás a pénzügyi beszámolókat készítő és értékelő európai felhasználókra és különösen a kkv-kre, és felhívja az IASB-ot, hogy a további lépések megteremtésekor ezt vegye figyelembe;

2008. április 24., csütörtök

52. megállapítja, hogy a közelítésre irányuló munkák haladnak előre és veszélyt lát abban, hogy különösen a nagy harmadik országok gazdasági és társasági jogi keretfeltételeit veszik figyelembe, és az európai keretek kevésbé jelentős szerepet töltenek be;

53. tudomásul veszi, hogy a SEC 2007. június 20-én javaslatot terjesztett elő annak érdekében, hogy a külföldi kibocsátók beszámolóit egyeztetési kötelezettség nélkül engedélyezzék, amennyiben azok az IASB által elfogadott IFRS angol változta alapján készültek; hangsúlyozza, hogy az a cél, hogy az EU által a hatályos jogba átültetett IFRS-szabványokat a SEC ismerje el;

54. üdvözli az EU–Egyesült Államok számviteli útiterve terén elért előhaladást és az SEC közelmúltban tett bejelentését, amely szerint külföldi magánkibocsátók is benyújthatják pénzügyi beszámolóikat az IFRS keretében az US GAAP-pal való egyeztetés nélkül; támogatja a Bizottság által a 2007. szeptember 26-i SEC-hez intézett levelében vázolt megközelítést;

55. emlékeztet, hogy az Unió eltökéltsége arra, hogy valamennyi nyilvánosan működő társaságot 2005 elejétől a konszolidált kimutatások készítésekor az IFRS alkalmazására kötelezze, kulcsfontosságú az IFRS iránti világméretű érdeklődés erősödéséhez;

56. emlékeztet arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok elnöke, az Európai Tanács soros elnöke és az Európai Bizottság elnöke 2007. április 30-án az éves csúcstalálkozót követően aláírtak egy közös EU–USA nyilatkozatot, amely a pénzügyi beszámoló-készítés kérdésében az alábbiakat tartalmazza: „Pénzügyi piacok. Az USA általánosan elfogadott számviteli elveinek és a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványok 2009-ig vagy lehetőleg még előbb mindkét jogrendszerben egyeztetés nélküli elismerhetőségére vonatkozó feltételek előmozdítása, illetve annak biztosítására való törekvés.”;

57. emlékeztet az IFRS-szabványok végleges értelmezésére vonatkozó különböző joghatósági hatáskörök közötti kompetenciák még nem tisztázott kérdésére, amely magában rejt az ellentmondásos értelmezés veszélyét; utal rá, hogy csak az európai hatóságok és bíróságok végezhetik el az európai IFRS-szabványok végleges értelmezését és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez így is maradjon; a Bizottságnak a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel együttműködve olyan rendszert kell kidolgoznia, amely garantálja az IFRS-nek az EU-n belüli egységes értelmezését és alkalmazását;

*

* *

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a CESR-nek, az IASCF-nek és az IASB-nek.

Zimbabwe

P6_TA(2008)0184

Az Európai Parlament 2008. április 24-i állásfoglalása Zimbabwéről

(2009/C 259 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Zimbabwéről szóló, 2004. december 16-i ⁽¹⁾, 2005. július 7-i ⁽²⁾, 2006. szeptember 7-i ⁽³⁾ és 2007. április 26-i ⁽⁴⁾ korábbi állásfoglalásaira,

⁽¹⁾ HL C 226. E, 2005.9.15., 358. o.

⁽²⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 491. o.

⁽³⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 263. o.

⁽⁴⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 791. o.